

diske Dommer vil slaa sig til Ro ved nogen Afgørelse, uden at have et virkelig ansvarligt søkyndigt Votum for sig. Det er den reelle Grund, hvorfor man har foreslaaet at bevare den kriminelle Jurisdiktion for Sø- og Handelsretten. Men der er et andet Hensyn, der ogsaa i høj Grad gør det ønskeligt. De her omtalte Sager trænge nemlig til en saa hurtig Afgørelse, som overhovedet kan forenes med deres Beskaffenhed. Ganske vist ere de fleste af dem Politisager eller Sager, der vilde falde ind under den hurtige Procedure, som Lovforslaget indfører ved de sædvanlige Underretter. Men det er dog ikke sikkert, at der ad den Vej vil kunne opnaas den Hurtighed i Afgørelsen, der mange Gange af rent praktiske Grunde er nødvendig, fordi de paagældende ellers forsvinde. Naar et Skib er færdigt til Afsejling, kan det ikke vente paa saadan en lille Bødesags Afgørelse, det sejler derfor væk, og den sigtede er forsvunden, naar Dommen endelig en Gang falder. Nu kan Afgørelsen i saadanne Smaasager falde med stor Hurtighed i den nuværende Sø- og Handelsret, og ogsaa af den Grund bør man bevare dens kriminelle Jurisdiktion. Byretten, under hvilken vedkommende Sager ellers vilde falde, vil være optagen af saa meget andet, at den ikke altid vil kunne ofre de kriminelle Sager den ekspedite Afgørelse, der kan ventes af en Ret, som kun har med saadanne Sager at gøre, og i hvilken de paagældende Skipper og Mandskab føle sig mere hjemme end i den almindelige Ret. Af disse Grunde har Udvalget ment, at man, saaledes som sket ved Ændringsforslag Nr. 3, burde udstrække den Kompetence, som Sø- og Handelsretten fik allerede ved 2den Behandling, til ogsaa at omfatte de Straffesager, der efter de nugældende Love, særlig Søloven, men ogsaa adskillige Tillægslove, tilkommer den. Og naar Udvalget var kommet til dette Resultat med Hensyn til Sø- og Handelsretten, maatte en lignende Udvidelse af Kompetencen finde Sted med Hensyn til Underretterne uden for København, hvor disse skulle tiltrædes af to søkyndige Dommere. Dette er sket ved Ændringsforslag Nr. 10.

Det næste Spørgsmaal, der frembød sig, var, til hvilken Afdeling af Sø- og

Handelsretten de kriminelle Sager skulde henlægges. Det vil erindres, at efter Forslaget, som det nu foreligger, skal Sø- og Handelsretten deles i to Afdelinger, hvoraf den ene, for at udtrykke det kort, svarer til Landsretten og den anden til Byretten. De allerfleste af de Straffesager, her er Tale om, vilde efter deres Beskaffenhed og Lovforslagets almindelige Regler høre under 2den Afdeling, og vi have derfor ment, det var rigtigst at henlægge alle Sagerne til denne Afdeling. Der kan ganske vist indtræffe Tilfælde, hvor Sagen — efter de almindelige Regler i Lovforslaget om Retternes Virkekreds — vilde have den Betydning, at den i Mangel af en speciel Sø- og Handelsret vilde komme for Landsretten, og hvor altsaa Konsekvensen snarest maatte kræve, at den henlagdes til Sø- og Handelsrettens første Afdeling. Men dels mene vi, at det vilde forvikle Sagen at gennemføre en saadan Sondring for disse sjældnere Tilfældes Skyld, og dels var der et andet Hensyn, der her maatte gøre sig stærkt gældende. Dersom nemlig nogen under Sø- og Handelsretten hørende Straffesag skulde behandles i første Instans af den Afdeling af Retten, som svarer til Landsretten, vilde Konsekvensen, da enhver Landsretssag efter Omstændighederne kan komme for Nævninger, videre føre til, at der ogsaa med Hensyn til de kriminelle Sø- og Handelsretssager, som henlægges til første Afdeling, maatte rejses det Spørgsmaal, om der ikke skulde tilkaldes Nævninger, naar Parterne eller en af dem forlangte det. Men dette vilde være en Umulighed, thi det Hensyn, som overhovedet medfører, at man giver den sigtede den Betyggelse, som ligger i, at han kan forlange Nævninger, er jo i Forvejen fyldestgjort derved, at sagkyndige Lægmænd deltage i Rettens Afgørelse. Man kan ikke dermed forene nogen yderligere Garanti af samme Art. Der vilde endogsaa kunne komme en Modsigelse frem, dersom man tænker sig, at de usagkyndige Lægmænd satte deres Dom over de sagkyndige Lægmænds Dom. Man staar her over for et Enten-Eller: enten at give vedkommende Betyggelse gennem usagkyndige Lægmænd eller at give ham den gennem sagkyndige Lægmænd, og vi mene, at det paa Grund af disse Sagers